

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 31 maja 2012 r.

w sprawie podpisania, w imieniu Unii, i tymczasowego stosowania Umowy o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony

(2012/735/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91, art. 100 ust. 2 i art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 19 stycznia 2009 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia, w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, negocjacji dotyczących wielostronnej umowy o handlu z państwami członkowskimi Wspólnoty Andyjskiej, które chciały zawrzeć umowę ambitną, kompleksową i zrównoważoną.
- (2) Negocjacje te zakończono, a Umowa o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony (zwana dalej „Umową”), została parafowana w dniu 23 marca 2011 r.
- (3) W art. 330 ust. 3 Umowy przewidziano jej tymczasowe stosowanie.
- (4) Umowę należy podpisać w imieniu Unii oraz tymczasowo stosować do czasu zakończenia procedur prowadzących do jej zawarcia.
- (5) Umowa nie narusza praw inwestorów z państw członkowskich do korzystania z lepszego traktowania przewidzianego w innych umowach związanych z inwestycjami, których dane państwo członkowskie i państwa andyjskie sygnatariusze są stronami.
- (6) Tymczasowe stosowanie Umowy ustanowione w niniejszej decyzji nie przesądza podziału kompetencji między Unię a jej państwa członkowskie zgodnie z Traktatami.

(7) Zgodnie z art. 218 ust. 7 Traktatu Rada powinna upoważnić Komisję do zatwierdzenia niektórych ograniczonych zmian Umowy dotyczących oznaczeń geograficznych, które mają być przyjęte przez Komitet ds. Handlu, zgodnie z wnioskiem Podkomitetu ds. Własności Intelktualnej, na podstawie art. 209 ust. 2 Umowy.

(8) Należy ustanowić właściwe procedury dotyczące ochrony tych oznaczeń geograficznych, które są objęte ochroną zgodnie z Umową.

(9) Umowy nie należy interpretować jako przyznającej prawa lub nakładającej obowiązki, na które można bezpośrednio powoływać się w sądach i trybunałach Unii lub państw członkowskich,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się, w imieniu Unii Europejskiej, podpisanie Umowy o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony, z zastrzeżeniem zawarcia tej Umowy.

Tekst Umowy załączony jest do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby(-ób) uprawnionej(-ych) do podpisania Umowy w imieniu Unii.

Artykuł 3

1. Unia stosuje Umowę tymczasowo, z wyjątkiem jej art. 2, art. 202 ust. 1, art. 291 i 292, jak przewidziano w art. 330 ust. 3 Umowy, do czasu zakończenia procedur jej zawarcia.

2. W celu ustalenia daty tymczasowego stosowania Umowy Rada ustali termin, w jakim powiadomienie, o którym mowa w jej art. 330 ust. 3, ma zostać przesłane Kolumbii i Peru. Powiadomienie to zawiera odniesienia do tych postanowień, których nie można stosować tymczasowo.

3. Data, od której Umowa będzie tymczasowo stosowana, zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

Artykuł 4

Do celów art. 209 ust. 2 Umowy Komisja w imieniu Unii zatwierdza zmiany do Umowy dotyczące oznaczeń geograficznych, które mają być przyjęte przez Komitet ds. Handlu, zgodnie z wnioskiem Podkomitetu ds. Własności Intelktualnej. W przypadku gdy zainteresowane strony nie mogą osiągnąć porozumienia w związku z zastrzeżeniami dotyczącymi oznaczeń geograficznych, Komisja przyjmuje takie stanowisko zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 15 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾.

Artykuł 5

1. Nazwa chroniona na mocy dodatku 1 załącznika XIII (Wykazy oznaczeń geograficznych) do Umowy może być wykorzystywana przez dowolny podmiot wprowadzający do obrotu produkty rolne, środki spożywcze, wina, wina aromatyzowane lub napoje spirytusowe, które zgodne są z odpowiadającymi im specyfikacjami.

2. Państwa członkowskie i instytucje Unii zapewniają przestrzeganie ochrony przewidzianej w art. 210 Umowy również na wnioszek zainteresowanej strony.

Artykuł 6

W celu przyjęcia niezbędnych przepisów wykonawczych służących stosowaniu postanowień zawartych w dodatku 2A i dodatku 5 do załącznika II dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej i dodatku 1 do załącznika I dotyczącego znoszenia ceł w ramach Umowy zastosowanie ma art. 247a rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽²⁾.

Artykuł 7

Umowy nie można interpretować jako przyznającej prawa lub nakładającej obowiązki, na które można bezpośrednio powoływać się w sądach i trybunałach Unii lub państw członkowskich.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 maja 2012 r.

W imieniu Rady
P. OLSEN DYHR
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.